



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugpjūčio 11 d. Nr. 21RE2-364 (AG2-301/17-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Evaldo Ambrozaičio ir Lauros Bernikienės, sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., jo atstovui Z. Y.,

2026 m. rugpjūčio 6 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo Z. Y. patikslintą skundą atsakovei Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje (Komisijos narės ir pranešėjos byloje 2026 m. liepos 17 d. rezoliucija) priimtas nagrinėti pareiškėjo Z. Y. skundas atsakovei Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai, kuriuo prašoma:

1. panaikinti Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) 2026 m. liepos 14 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsakymo į paklausimą“ (toliau – ir 2026 m. liepos 14 d. raštas).

2. Įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. liepos 9 d. skundą pagal jo faktinį turinį, tinkamai įvertinant visas jame nurodytas aplinkybes ir pateiktus reikalavimus.

Komisijoje 2026 m. liepos 24 d. gautas (Komisijos narės ir pranešėjos byloje 2026 m. liepos 27 d. rezoliucija priimtas nagrinėti) pareiškėjo X. Y. patikslintas skundas atsakovei Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai, kuriuo prašoma:

1. panaikinti Administracijos 2026 m. liepos 9 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsakymo į skundą“ (toliau – ir 2026 m. liepos 9 d. raštas), kaip neteisėtą ir nepagrįstą, neatitinkantį individualiam administraciniam aktui keliamų teisėtumo, pagrįstumo, objektyvumo, išsamumo ir motyvavimo reikalavimų.

2. Įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą (pastaba, 2026 m. birželio 17 d. skundas „Dėl neteisėto juridinio asmens transporto priemonių ir technikos laikymo bendrojo naudojimo žemės sklype, bendraturčių teisių pažeidimo, kiemo ir žemės naudmenų gadinimo bei galimų administracinių nusižengimų“, toliau – ir 2026 m. birželio 17 d. skundas) pagal jo faktinį turinį, tinkamai įvertinant visas jame nurodytas aplinkybes ir pateiktus reikalavimus.

Pareiškėjas nurodo, kad Administracijai 2026 m. birželio 17 d. skundu nurodė aplinkybes dėl galimų teisės aktų pažeidimų ir prašė Administracijos, kaip viešojo administravimo subjekto, pagal jos kompetenciją, atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Atsakovė 2026 m. liepos 9 d. raštu atsisakė

nagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skunde nurodytas aplinkybes, teigdama, kad klausimas yra privataus pobūdžio civilinis ginčas tarp bendraturčių, todėl Administracija neturi teisės jo spręsti. Administracija apsiribojo Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 4.75 straipsnio 1 dalies nurodymu ir rekomendacija kreiptis į teismą. Pareiškėjas nesutinka su 2026 m. liepos 9 d. raštu, mano, kad Administracija netinkamai įvertino jo 2026 m. birželio 17 d. skundo turinį ir nepagrįstai jį kvalifikavo tik kaip bendraturčių privatų civilinį ginčą. Paaiškina, kad pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundo esmė buvo ne naudojimosi tvarkos nustatymas, nors ji yra nustatyta, o galimų šios tvarkos pažeidimų, bendrojo naudojimo žemės sklypo (pastaba, žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), su statiniais, esantis (duomenys neskelbtini), toliau – ir Žemės sklypas) naudojimo juridinio asmens komercinei veiklai, galimų administracinių nusižengimų bei kitų viešojo administravimo klausimų įvertinimas. Paaiškina, kad pareiškėjo kreipimosi esmė buvo prašymas Administracijai, kaip viešojo administravimo subjektui, įvertinti jos kompetencijai priskirtas aplinkybes ir atlikti teisės aktuose nustatytus viešojo administravimo veiksmus. Atsakovė neatliko pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skunde prašyto faktinių aplinkybių tyrimo, neorganizavo patikrinimo vietoje, neįvertino pareiškėjo pateiktų aplinkybių dėl (duomenys neskelbtini) transporto priemonių ir technikos laikymo bendrojo naudojimo Žemės sklype, nevertino galimų teritorijų tvarkymo, viešosios tvarkos, saugaus judėjimo ir kitų teisės aktų pažeidimų. Administracija neatsakė į pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skunde suformuluotus prašymus, neatliko faktinių aplinkybių tyrimo, nenurodė, ar buvo atliktas patikrinimas, nevertino pareiškėjo pateiktų įrodymų, nepasisakė dėl kiekvieno prašymo atskirai, o tik konstatavo, kad egzistuoja civilinio pobūdžio santykiai. Pateikdama 2026 m. liepos 9 d. raštą, atsakovė kartu su juo nepateikė jokios administracinio sprendimo priėmimo metu surinktos ar vertintos medžiagos, todėl pareiškėjui nebuvo sudaryta galimybė suprasti, kokiomis faktinėmis aplinkybėmis ir dokumentais remiantis buvo priimtas ginčijamas sprendimas (2026 m. liepos 9 d. raštas).

Pareiškėjas pažymi, kad Administracija 2026 m. liepos 14 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsakymo į paklausimą“ (toliau – ir 2026 m. liepos 14 d. raštas), kuris buvo priimtas dėl kito pareiškėjo pateikto kreipinio – pastabų, kurios buvo skirtos kitam adresatui ir per klaidą pateko Administracijai. Šiame kreipinyje nebuvo suformuluoti reikalavimai Administracijai ir juo nebuvo inicijuotas tas pats viešojo administravimo procesas, kaip 2026 m. birželio 17 d. skundu. Todėl laiko, kad ginčo dalykas šioje administracinio ginčo byloje turi būti tikslinamas ir nagrinėtinas dėl Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 9 d. rašto teisėtumo ir pagrįstumo. Akcentuoja, kad šioje administracinio ginčo byloje skundžia Administracijos 2026 m. liepos 9 d. raštą, priimtą išnagrinėjus pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, o ne 2026 m. liepos 14 d. raštą.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjas ir jo atstovas prašė tenkinti patikslintą skundą jame ir posėdžio metu išdėstytų motyvų pagrindu. Pareiškėjo atstovas papildomai nurodė, kad (duomenys neskelbtini) nėra Žemės sklypo savininkas, Žemės sklypas nėra perduotas naudotis minėtam asmeniui jokiais pagrindais. Todėl Žemės sklypas negali būti naudojamas komerciniais tikslais. Atsakovė, be patikslintame skunde nurodytų argumentų, privalėjo taikyti eismo saugumo užtikrinimo priemones.

Klaipėdos rajono savivaldybės administracija atsiliepiu su patikslintame skunde išdėstytais reikalavimais nesutinka ir prašo patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškina, kad išnagrinėjusi pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, 2026 m. liepos 9 d. raštu pateikė išsamų atsakymą. Minėtame skundžiamame rašte aiškiai nurodė, kad neturi teisinio pagrindo ir įgaliojimų spręsti privatinės teisės subjektų ginčų dėl Žemės sklypo naudojimosi tvarkos ar nurodyti bendraturčiams, kaip tiksliai pasidalinti bendrą turtą ir juo naudotis. Atsakovė pasiūlė pareiškėjui ginčą su bendraturčiais spręsti tarpusavio susitarimu, o nepavykus įstatymų nustatyta tvarka. Todėl daro išvadą, kad skundžiamas sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktus bei VAI 3 straipsnyje įtvirtintus išsamumo bei objektyvumo principus, nes yra nurodytas aiškus teisinis pagrindas, kuriuo remiantis priimtas atitinkamas sprendimas,

pareiškėjui pakankamai suprantamai ir aiškiai išdėstyti priimto sprendimo faktiniai ir teisiniai pagrindai. Teigia, kad pareiškėjas iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) objektyviai priimto skundžiamo sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, kurie išdėstyti pakankamai suprantamai ir aiškiai, todėl pareiškėjo patikslintame skunde nurodyti teiginiai, kad skundžiamas sprendimas (2026 m. liepos 9 d. raštas) yra nemotyvuotas yra nepagrįsti.

Atsakovė atkreipia dėmesį, kad pats pareiškėjas 2026 m. birželio 17 d. skunde nurodė, jog Žemės sklypas, dėl kurio naudojimo yra kilęs ginčas, priklauso bendrosios dalinės nuosavybės teise keliems bendraturčiams, o nesutarimai yra susiję su šio sklypo naudojimosi tvarka. Taigi, pats pareiškėjas pripažįsta, kad ginčas yra kilęs tarp bendraturčių. Atsakovė 2026 m. liepos 9 d. rašte aiškiai nurodė, jog ji nėra įgaliota spręsti bendraturčių tarpusavio ginčų dėl naudojimosi Žemės sklypu tvarkos. Dėl šios priežasties 2026 m. liepos 9 d. raštas buvo priimtas vadovaujantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu, numatančiu galimybę nenagrinėti skundo, kai viešojo administravimo subjektas pagal jam nustatytą kompetenciją negali spręsti jame keliamų klausimų. Todėl pareiškėjo argumentai, kuriais ginčijamas sprendimo teisėtumas ir pagrįstumas, neturi faktinio ir teisinio pagrindo. Taip pat nepagrįstais laikytini pareiškėjo patikslintame skunde nurodyti teiginiai, kad jam nebuvo pateiktos administracinio sprendimo priėmimo medžiagos patvirtintos kopijos. Pažymi, kad dėl pareiškėjo pateikto skundo nebuvo inicijuotas joks tyrimas, todėl nebuvo surašyti jokie protokolai, aktai ar kiti su tyrimu susiję dokumentai, todėl jokios medžiagos pareiškėjui pateikti atsakovė negalėjo.

Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes bei nurodytą teisinį reglamentavimą, atsakovė mano, kad nėra pagrindo naikinti 2026 m. liepos 9 d. rašto ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą.

Atsakovės atstovas į Komisijos posėdį neatvyko, elektroninių ryšių priemonėmis neprisijungė. Apie Komisijos posėdį vietą ir laiką šalys informuotos tinkamai. Atsiliepime prašė bylą nagrinėti atsakovės atstovui nedalyvaujant.

Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog bylos šalių ir (ar) jų atstovų neatvykimas į administracinių ginčų komisijos posėdį, jeigu jiems buvo apie tai tinkamai pranešta, nėra kliūtis nagrinėti skundą (prašymą) ir priimti sprendimą. Vadovaujantis minėta nuostata, byla išnagrinėta atsakovės Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos atstovui nedalyvaujant.

Patikslintas skundas atmetinas

Byloje kilo ginčas dėl Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 9 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsakymo į skundą“, teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nekilnojamojo turto registro duomenų banko išrašu nustatyta, jog pareiškėjui X. Y. bendrosios nuosavybės teise su A. Y. priklauso 1955/14024 dalis žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), su statiniais, esančio (duomenys neskelbtini) (minėta, toliau – ir Žemės sklypas) ir kiti pastatai. Žemės sklypui nustatyta naudojimosi tvarka.

Nustatyta, jog pareiškėjas 2026 m. birželio 17 d. skundu informavo atsakovę apie besitęsiančius ir sistemingus pažeidimus, kai juridinis asmuo (duomenys neskelbtini), be visų bendraturčių sutikimo bendrojo naudojimo Žemės sklype laiko, sandėliuoja ir eksploatuoja savo komercinėje veikloje naudojamas transporto priemones, techniką ir kitą turtą. Paaikšino, kad pareiškėjo, kaip bendraturčio, sutikimas dėl juridinio asmens transporto priemonių, technikos ar kitokio komercinės veiklos turto laikymo bendrame Žemės sklype nebuvo duotas. Dėl nuolatinio komercinių transporto priemonių, sunkiasvorės technikos ir priekabų laikymo bei judėjimo bendrame Žemės sklype yra gadinama kiemo danga, deformuojamas gruntas, išvažinėjamos žemės naudmenos, bloginama bendro naudojimo

teritorijos būklė bei mažinama jos naudojimo vertė bendraturčiams. Transporto priemonės statomos taip, kad tarp jų lieka dideli tarpai, sudaromos aklosios zonos, ribojamas racionalus naudojimas bendru turtu ir apsunkinamas transporto priemonių eismas teritorijoje. Dėl transporto priemonių aukščio, ilgio ir išdėstymo kieme bei privažiavimo kelyje susidaro riboto matomumo vietos, kurios apsunkina saugų judėjimą. Teigė, kad ypatingą susirūpinimą kelia mažamečių vaikų saugumas. Pareiškėjas 2026 m. birželio 17 d. skundu prašė: 1) 2026 m. birželio 17 d. skundą užregistruoti ir atlikti išsamų faktinių aplinkybių tyrimą; 2) organizuoti patikrinimą vietoje adresu (duomenys neskelbtini); 3) nustatyti, koku teisiniu pagrindu (duomenys neskelbtini) transporto priemonės ir technika laikomos bendrojo naudojimo Žemės sklype; 4) įvertinti, ar bendrojo naudojimo Žemės sklypas nėra neteisėtai naudojamas juridinio asmens komercinės veiklos poreikiams; 5) įvertinti, ar tokiais veiksmais nėra pažeidžiamos bendraturčių teisės bei viešosios tvarkos, teritorijų tvarkymo, saugaus judėjimo ir visuomenės saugumo reikalavimai; 6) nustatyti atsakingus fizinius ir juridinius asmenis, organizuojančius bei vykdančius (duomenys neskelbtini) transporto priemonių ir technikos laikymą bendrojo naudojimo Žemės sklype; 7) nustatius administracinių nusižengimų požymius, pradėti administracinio nusižengimo teiseną ir taikyti Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse numatytą administracinę atsakomybę atsakingiems asmenims; 8) įpareigoti nutraukti bendrojo naudojimo Žemės sklypo naudojimą juridinio asmens transporto priemonių, technikos ir kito komercinei veiklai naudojamo turto laikymui bei sandėliavimui be visų bendraturčių sutikimo; 9) įpareigoti pašalinti neteisėto naudojimosi bendru turtu padarinius; 10) įpareigoti savo lėšomis atkurti sugadintą kiemo dangą, pažeistą gruntą, išvažinėtas žemės naudmenas, veją bei kitus bendrojo naudojimo teritorijos elementus iki būklės, buvusios iki pažeidimų padarymo; 11) įvertinti bendram turtui padarytos žalos mastą ir nustatyti už ją atsakingus asmenis; 12) pateikti informaciją apie gautą skundą minėtame skunde nurodytais kontaktais ir kt.

Išnagrinėjusi pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, atsakovė 2026 m. liepos 9 d. raštu nurodė, kad būdama viešojo administravimo subjektu, savo veikloje vadovaujasi VAI ir veikia griežtai pagal teisės aktais jai priskirtą kompetenciją. Paašškino, kad viešojo administravimo subjektai neturi teisės spręsti privatinės teisės reguliuojamų santykių, kylančių tarp privačių asmenų. Vadovaudamasi CK 4.75 straipsnio 1 dalimi, paašškino, kad pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skunde nurodyti klausimai (asmeniniai nesutarimai su bendraturčiais) yra privataus pobūdžio civilinis ginčas. Administracija neturi įstatymų suteiktų įgaliojimų vertinti bendraturčių asmeninių nesutarimų, tarpininkauti jiems ar priimti su tuo susijusių sprendimų. Rekomendavo ginčą spręsti tarpusavio šalių susitarimu (pavyzdžiui, pasitelkiant mediaciją), o negalint susitarti ar išspręsti kilusių ginčų ar dėl kitų savo teisių pažeidimų – kreiptis į bendrosios kompetencijos teismą.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos civilinio kodeksas (minėta, toliau – ir CK), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Atsakovė šioje administracinėje byloje pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje (taip pat priimdama administracinius aktus) privalo vadovautis VAI nuostatomis, be kita ko, VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintu įstatymo viršenybės principu, kuris reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. VAI nustato kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymą ir skundą. Vadovaujantis VAI 2 straipsnio 10 dalimi, skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (2 straipsnio 12 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės

patvirtintas taisyklės (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Priimdama individualius administracinius aktus atsakovė taip pat turi laikytis VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų, pagal kuriuos priimamuose sprendimuose turi būti nurodyti teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai. VAĮ įtvirtinta individualaus administracinio akto turiniui keliamų reikalavimų taisyklė yra bendroji taisyklė, kurios paprastai turi laikytis visi viešojo administravimo subjektai, priimdami individualius administracinius aktus pagal savo kompetenciją (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) 2012 m. rugsėjo 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-2134/2012, 2013 m. liepos 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-1334/2013, 2018 m. liepos 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1150-502/2018, 2019 m. vasario 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-46-624/2019). Ar konkretus administracinis aktas atitinka minėtus reikalavimus, kiekvienu atveju nustato teismas (šiuo atveju Komisija) pagal savo vidinį įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, išsamiu ir objektyviu bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, vertindamas byloje surinktus įrodymus. Todėl ginčijamo administracinio akto atitiktis VAĮ nuostatoms kiekvienu atveju yra vertinimo dalykas.

CK 4.75 straipsnyje reglamentuojamas bendrosios nuosavybės teisės įgyvendinimas. CK 4.75 straipsnio 1 dalyje reglamentuojama, kad bendrosios dalinės nuosavybės teisės objektas valdomas, juo naudojama ir disponuojama bendraturčių sutarimu. CK 4.76 nustatytos bendraturčių teisės ir pareigos naudojantis bendrąja daline nuosavybe ir ją išlaikant bei nurodoma, kad kiekvienas iš bendraturčių proporcingai savo daliai turi teisę į bendro daikto (turto) duodamas pajamas, atsako tretiesiems asmenims pagal prievolės, susijusias su bendru daiktu (turtu), taip pat privalo apmokėti išlaidas jam išlaikyti ir išsaugoti, mokesčiams, rinkliavoms ir kitoms įmokoms. Jeigu vienas iš bendraturčių nevykdo savo pareigos tvarkyti ir išlaikyti bendrą daiktą (turtą), tai kiti bendraturčiai turi teisę į nuostolių, kuriuos jie turėjo, atlyginimą.

VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punkte nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu prašymas ar skundas viešojo administravimo subjektui pateiktas ne pagal kompetenciją.

Minėta, kad atsakovė, nagrinėdama pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, vertino, kad pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skunde nurodyti klausimai (asmeniniai nesutarimai su bendraturčiu) yra privataus pobūdžio civilinis ginčas. Nurodė, kad Administracija neturi įstatymų suteiktų įgaliojimų vertinti bendraturčių asmeninių nesutarimų, tarpininkauti jiems ar priimti su tuo susijusių sprendimų. Rekomendavo ginčą spręsti tarpusavio šalių susitarimu (pavyzdžiui, pasitelkiant mediaciją), o negalint susitarti ar išspręsti kilusių ginčų ar dėl kitų savo teisių pažeidimų – kreiptis į bendrosios kompetencijos teismą.

Komisija nesutinka su pareiškėjo patikslintame skunde išdėstytais argumentais, kuriais jis grindžia skundžiamo 2026 m. liepos 9 d. rašto neteisėtumą. Pareiškėjas 2026 m. birželio 17 d. skundu iš esmės ginčijo, juridinio asmens naudojimąsi Žemės sklypu be jo sutikimo. Akcentavo, kad teritorija (Žemės sklypas) yra privati, joje vykstantis transporto priemonių judėjimas negali pažeisti visuomenės saugumo interesų, bendraturčių teisių ir teisėtų interesų ir kt. Komisijos vertinimu, ginčo objektas yra ne viešosios teisės pažeidimas, o kaip teisingai kvalifikavo Administracija, bendraturčių teisių į bendrą daiktą įgyvendinimas. Kai asmuo iš esmės siekia apginti savo, kaip bendraturčio, teises, kylančias iš CK 4.75 straipsnio, ginčas priskirtinas bendrosios kompetencijos teismui, o ne savivaldybės administracinei kompetencijai. Ginčas dėl Žemės sklypo nustatytos naudojimo tvarkos pažeidimo, turėtų būti sprendžiamas pirmiausiai tarp pačių bendraturčių (kreipiantis raštiškai į bendraturtį dėl trukdžių pašalinimo), o nepavykus sutarti taikiai – bendrosios kompetencijos teisme. Todėl atsakovė pagrįstai konstatavo, kad pareiškėjo skunde keliamas klausimas susijęs su bendrosios dalinės nuosavybės teisės įgyvendinimu ir

bendraturčių tarpusavio teisėmis bei pareigomis. Komisija sutinka su atsakovės atsiliepime išdėstytais teiginiais, jog atsižvelgiant į tai, kad dėl pareiškėjo pateikto skundo nebuvo inicijuotas joks tyrimas, todėl nebuvo surašyti jokie protokolai, aktai ar kiti su tyrimu susiję dokumentai, todėl jokios medžiagos pareiškėjui pateikti atsakovė negalėjo.

Komisija pažymi, kad nors 2026 m. liepos 9 d. rašte nėra nurodytas teisinis pagrindas, kuriuo atsakovė atsisakė nagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, t. y. VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punktas, tačiau minėto rašto turinyje Administracija išdėstė motyvus, kuriais rėmėsi atsisakydama nagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą, todėl nelaikytinas esminiu trūkumu šios normos nenurodymas. Nagrinėjamu atveju vertinama, kad pateiktų motyvų išdėstymas yra laikomas adekvačiu, aiškiu ir pakankamu, iš jų galima suprasti 2026 m. liepos 9 d. rašto priėmimo faktinius pagrindus, todėl pareiškėjo nurodyti argumentai nesudaro pagrindo konstatuoti, kad minėtas raštas yra neteisėtas ar nepagrįstas.

LVAT savo praktikoje yra konstatavęs, kad tuo atveju, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju sprendamas dėl tokio teisės akto atitikties VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* (lot. tik šiuo atveju) įvertinti ir nustatyti ar turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ir (ar) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (pvz., LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2017 m. rugsėjo 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017; 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021).

Komisija, įvertinusi skundžiamo 2026 m. liepos 9 d. rašto turinį VAI 10 straipsnio 5 dalies prasme, sprendžia, jog jis yra pagrįstas objektyviais duomenimis, taip pat teisės aktų normomis ir atitinka esminius VAI individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus. Administracija 2026 m. liepos 9 d. raštą grindė objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis ir aktualių teisės aktų nuostatomis, todėl nėra teisinio pagrindo konstatuoti, jog jis neatitinka individualiems administraciniam aktams keliamų reikalavimų, yra nepagrįstas ar neteisėtas. Komisija sprendžia, kad skundžiamas atsakovės 2026 m. liepos 9 d. raštas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus individualiems administraciniam aktams, todėl pareiškėjo reikalavimas jį panaikinti netenkintinas. Atmetus pagrindinį skundo reikalavimą dėl 2026 m. liepos 9 d. rašto panaikinimo, atmestinas ir išvestinis reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus, t. y. iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. birželio 17 d. skundą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjo X. Y. patikslintą skundą atsakovei Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai dėl Klaipėdos rajono savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 9 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl atsakymo į skundą“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Marina Adomaitė

Komisijos nariai

Evaldas Ambrozaitis

Laura Bernikienė